

Отже, центральною проблемою стає визначення ефективності державного регулювання економіки та заходи, що її підвищують. Теоретично ця проблема може бути вирішена за допомогою граничного аналізу, а саме шляхом співставлення граничної соціальної вигоди із граничними соціальними витратами. Йдеться про порівняння громадських благ, підвищення добробуту суспільства, досягнутих за рахунок урядових акцій, із витратами, які здійснило суспільство у вигляді податкових стягнень та інших витрат виробників та споживачів.

Межу зростання державної активності, за якою вона стає неефективною, шкідливою, підрахувати в гривнях чи доларах непросто, але важливим є сам підхід, принцип. Спеціалісти Світового банку вважають, що на практиці слід порівнювати вимоги, що залишаються до держави, із можливістю їх виконання. Часто ці вимоги є завищеними, кількість жаданих цілей – надмірною і тому відбувається розпорошення державного потенціалу і, як наслідок, радіння ефективності діяльності. Завдання полягає у тому, щоб оптимізувати коло функцій держави. Шлях до вищої ефективності держави лежить на шляху концентрації її зусиль на фундаментальних проблемах, а саме: утвердженні основ законності; підтриманні політичної та макроекономічної стабільності; фінансуванні базових соціальних послуг та інфраструктури; підтримці незахищених груп населення; захист оточуючого середовища [118, с. 10-11].

Значним фактором поступу реформ є об'єднання основних громадських сил, їх взаємодія. Це і скоординовані дії уряду і парламенту, і застосування різних форм "соціального контракту".

Як показує досвід, суттєвою перешкодою економічному зростанню стає дефіцит капіталів. Сполягання лише на сили приватної ініціативи означали б сповільнений розвиток, значну втрату часу. Тому необхідною є енергійна урядова діяльність, спрямована на стимулювання нагромадження та інвестування капіталів, залучення іноземних інвесторів, контрольоване спрямування наявних коштів у пріоритетні сфери економіки.

Розбудова нового суспільного ладу є свідомим історичним вибором і мусить відбуватися керовано. Загальне керівництво трансформаційними процесами покладається на державу, якій належить створити їх ідеологію, переконати суспільство в доцільності та невідворотності перемін, організувати їх практичне здійснення.

Список використаних джерел

1. Кейнс Дж. М. *Общая теория занятости, процента и денег: Пер. с англ. – М. : Прогресс, 1978. – 494с.*
2. *Государство в меняющемся мире. Краткий вариант "Отчета о мировом развитии – 1997", подготовленного Всемирным банком // Вопросы экономики. – 1997. – №9. – С. 4-34.*

Блакита Г. В.
д.е.н., професор,
Лановська Г. І.
к.е.н., доцент

Київський національний торговельно-економічний університет

ІННОВАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Сучасні євроінтеграційні орієнтири України формування інноваційного розвитку економіки вимагають розроблення і вдосконалення механізмів зміцнення економічної безпеки як на макро- так і на мікрорівнях. Виникає необхідність зміни акцентів в підтриманні життєздатності підприємницького середовища як базису національної конкурентоспроможності. Інноваційний рівень розвитку та безпеки підприємництва є невід'ємним елементом системи господарювання та відповідає головній меті економічної безпеки держави – створенню ефективної конкурентоспроможної економіки.

В свою чергу економічна безпека підприємств забезпечує реалізацію основних завдань національної безпеки. Водночас виконання окремих вимог національної безпеки створює сприятливі умови для запровадження економічної безпеки підприємств. Це свідчить про постійну взаємодію окремих елементів безпеки макро- і мікрорівнів, що мають подвійне функціональне призначення. Отже, стає функціонування та розвиток підприємств в умовах глобалізаційних викликів забезпечує захищеність їх економічних інтересів.

Досліджуючи економічну безпеку підприємства нами виявлено багатогранність думок щодо її функціональних елементів. Так, найбільш розповсюджена серед економістів-дослідників класифікація функціональних складових економічної безпеки включає: фінансову, інтелектуальну, кадрову, техніко-технологічну, політико-правову, екологічну, інформаційну та силову [1].

Інші науковці в свою чергу орієнтуються на загальноприйняті складові економічної безпеки підприємства, але додатково аргументують включення ще додатково нових структурних елементів. Д. Ковальов та Т. Сухоруков виділяють ще додатково ресурсну та соціальну підсистеми економічної безпеки [1, 3], В. Шличков вважає, що необхідно додати ринкову та інтерфейсну складові. О. Ареф'єва та Т. Кузенко в свою чергу виділяють такі функціональні складові економічної безпеки, як: фінансова, інтелектуальна, техніко-технологічна, політико-правова, ресурсна, екологічна, соціальна, інформаційна, силова та безпека праці [2].

С. Ілляшенко розкриває своє бачення функціональних елементів економічної безпеки включаючи фінансову, ринкову, інтерфейсну, інтелектуальну, кадрову, технологічну, правову, екологічну, інформаційну та силову [3].

Отже, існуючі відмінності щодо формування складових економічної безпеки підприємства, дозволили сформувати власне бачення функціональних елементів і виділити наступні: фінансово-інвестиційну, кадрово-інтелектуальну, інформаційно-комунікаційну, техніко-технологічну, законодавчо-правову, інноваційну, силову, екологічну, ринкову та інтерфейсну складові (рис. 1).

В структурі економічної безпеки підприємства особливе місце займає інноваційна складова.

Т. Максимова, О. Філімонова, К. Лиштван під інноваційною безпекою підприємства розуміють послідовну, заплановану, цілеспрямовану, комплексну діяльність підприємства щодо зміни кожного з елементів бізнесу певного підприємства, викликану попитом, обумовлену науково-технічним прогресом і спрямовану на діючу організаційну структуру, технологічні процеси, стиль і методи управління, продукцією, що випускається, джерела сировини й матеріалів, ринки збуту [4].

Рис. 1. Функціональні складові економічної безпеки підприємства (розроблено автором)

За дослідженням Ю. Краснощоквої в інноваційній безпеці вирішальною умовою є дотримання та реалізація інтересів підприємства, а така безпека безпосередньо спрямована на формування необхідних та достатніх умов для збільшення можливостей створення та використання інновацій: продуктових, технологічних, економічних, організаційних та соціальних з метою розроблення та впровадження конкурентоспроможності продукції й технології на рівні світових стандартів [5].

Ми вважаємо, що інноваційна безпека підприємства необхідно розглядати як здатність, дотримання та реалізація цілей інноваційного розвитку суб'єкта господарювання, а також комплекс заходів для обґрунтованого прийняття та оперативної реалізації ефективних інноваційних рішень з врахуванням змін у зовнішньому середовищі, що забезпечать конкурентоспроможність підприємства у довготривалому періоді.

Список використаних джерел

1. Козаченко Г. В., Пономарьєв В. П., Ляшенко О. М. Економічна безпека підприємства : сутність та механізм забезпечення : монографія. – К. : Лібра, 2003. – 280 с.
2. Планування економічної безпеки підприємства / О. В. Ареф'єва, Т. Б. Кузенко. – К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2004.
3. Ілляшенко С. М. Економічна безпека підприємства / С. М. Ілляшенко // Економіка підприємства : підручник / за заг. ред. д.е.н., проф. Л. Г. Мельника. – Суми : Університетська книга, 2012. – С. 803-818.
4. Максимова Т. С. Формування інноваційної політики підприємства / Т. С. Максимова, О. В. Філімонова, К. В. Листван // Економічний вісник Донбасу. – 2010. – № 2(20) – С. 181-183.
5. Краснощоква Ю. В. Інноваційна безпека підприємства як запорука конкурентоспроможності в умовах інтеграції: [Електронний ресурс] / Ю. В. Краснощоква // Управління розвитком. – 2011. – № 4 (101) – С. 177-178. – [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Uproz/2011_4/u1104kr4.pdf.

Bochulia T.

Doctor of Economics, Associate Professor,

Olhova P.

Master's degree student

Kharkiv State University of Food Technology and Trade

PARAMETRIZATION OF INNOVATIVE REGULATION OF ACCOUNTING AND ANALYTICAL PROVISION OF MANAGING MODERN ENTERPRISE

The sign of the modern globalized world is the definition of knowledge and technologies by factors of production that is affected on forming information economy, which characterized by intensity of the processes of informatization and intellectualization. The national economy is defined by perspectives of innovative development of business entities that has a positive effect on the transition to the era of the information society, joining the world community of countries with sustainable development of economic and social systems. Forming theoretical and methodological basis, methodical tools of accounting and analysis as a complex, integrated, semi-open system of generation of accounting and analytical information became current tasks to managing an enterprise in conditions of formation of information economy in Ukraine.

Revolutionary form of achieving sustainable development that inherent to principles of ecocentrism, impact of which on the evolution of economic, social and environmental systems is explained by manifestations of new factors of production – entrepreneurial activity, technology, intelligence is characteristic for modern world.

Accounting and analytical provision of managing an enterprise gets changed in accordance with development of economy, in which generation of new evidence of activities of entity and updating of known facts about internal environment of its existence is implemented.

Accounting and analytical provision of managing an enterprise is considered as [1, P. 108; 2; 3, P. 349-351]: